

Åpent brev til kirken fra Med Israel for fred (MIFF)

Den negative innstillingen til Israel som man finner i norske medier og i den politiske og kulturelle elite, finner man dessverre også innenfor kirken.

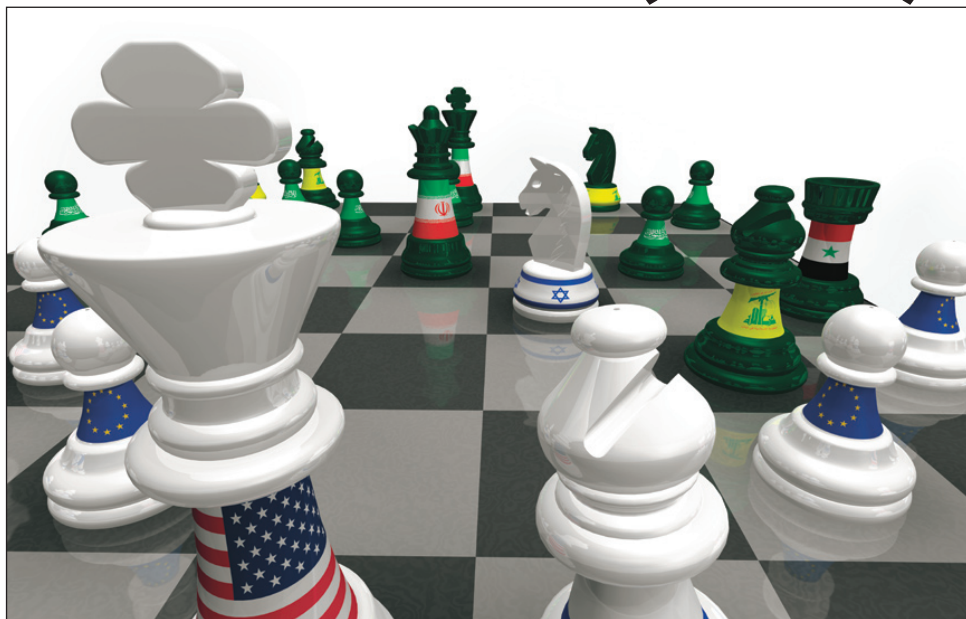
Her vil vi gi noen korte kommentarer. På www.miff.no finnes en mengde temasider og artikler som behandler alt dette mer grundig. Der finnes også en elektronisk utgave av dette brevet med lenker inn til mer utfyllende informasjon.

Kirkenes Verdensråd og Israel

I juni 2007 vedtok Kirkenes Verdensråd (KV) en uttalelse om konflikten i Midtøsten. "Ropet fra Amman" flommer over av fine ord, men innimellom kommer den politiske agendaen tydelig fram. Et viktig element i "rettferdigheten" finner vi i punkt 5.2: "At palestinerne har rett til selvbestemmelse og rett til å vende tilbake." Dette siste betyr at alle de ca. 700.000 araberne som flyktet fra Israel i 1948, og alle deres etterkommere (til sammen 5-7 millioner) fremdeles skal ha rett til å flytte tilbake til Israel, over 60 år etter flukten.

Dersom en slik "rett" skulle bli gitt, er det praktisk talt sikkert at det jødiske flertallet i Israel vil forsvinne i løpet av få år. Israel er et land med europeisk levestandard. Hundretusener av palstinere vil derfor flytte til Israel hvis de får rett til det. Når KV støtter "rett til å vende tilbake", betyr det i virkeligheten at KV går inn for at jødene ikke skal ha noe sted i verden hvor de kan være i flertall og styre seg selv.

I punkt 5.10 i "Ropet fra Amman" står det at "de lokale kirkenes liv og vitnesbyrd er det

Iran, Syria, Hizbollah og Hamas omgir Israel. Trusselen fra ekstrem islamisme er den fremste sikkerhetspolitiske trussel for Norge, mener Politiets Sikkerhetstjeneste. Israel har det samme problemet, bare i mye sterkere grad. (Illustrasjon: MIFF/ Drage Design)

sentrale orienteringspunktet for den verdensvide kirkes arbeid for en rettferdig fred." Ordene er så flotte at man kanskje ikke oppdager hva de betyr: Medlemskirkenes i KV skal bygge sin politikk på det arabiske kirkelederne i Midtøsten sier. Politikken som vil gjøre slutt på Israel, skal gjennomføres uten å ta hensyn til hva flertallet av jødene i Israel mener.

Jødene trenger en nødhavn

På dette svarer vi: Jødene trenger en nødhavn. De har vært diskriminert og forfulgt både i Europa og i arabiske land gjennom århundrene, inkludert i det området som i dag er Israel. På 1900-tallet er jødene blitt fordrevet fra så godt som hele den arabiske verden og fra deler av Europa. Akkurat nå blir jødene i økende grad trakassert i Europa, inkludert Norge.

Ulike minoriteter blir fortsatt utsatt for mye diskriminering og forfølgelse i Midtøsten. Åpne

Dører og Norsk Misjon i Øst kan fortelle om de kristnes situasjon. Jødene vil for all del ikke komme tilbake i samme situasjon. Jødernes utsikter under arabisk eller muslimsk dominans er enda verre enn for de andre minoritetene: Ifølge Hamas' charter (artikkel 7) skal alle jøder en dag drepes. I tillegg kommer at araberne, etter deres logikk, har veldig mye å hevne fra de siste tiår.

De fleste jødene i Israel er flyktninger og etterkommere av flyktninger. Ca. halvparten av jødene i Israel har røtter i muslimske land. Det har flyktet flere jøder

«Det arabiske hjemland»
12.101.563
kvadratkilometer

Arealet til 17 arabiske stater, alle medlemmer i Den arabiske liga.
«Det palestinske folk er en integrert del av den arabiske nasjon,» skriver PLO i sitt charter.

Israel
22.072 kvadratkilometer

Før 1948 utgjorde jødene en minoritet på ca. 2 prosent i de arabiske landene. Israels areal, uten Vestbredden og Gaza, utgjør 0,18 prosent av arealet til araberne. Dette nekter jødene å miste.

fra arabiske land enn arabere fra Israel. Rundt 1940 var det 1 million jøder i de arabiske land. I dag er det færre enn 10.000 jøder igjen. Jødene utgjorde tradisjonelt ca. 2 % av befolkningen i det arabiske området, Israel utgjør ca. 0,2 % av dette arealet. Rent matematisk har jødene derfor heller fått for lite enn for mye. Fylkene Finnmark, Nordland, Hedmark, Troms, Oppland og Nord-Trøndelag har hver for seg større areal enn Israel.

Fra 1940-tallet og utover har det vært et stort antall flyktningtragedier. Jøder har vært offer i mange av dem. Ingen av flyktningene har fått "rett til å vende tilbake" etter årtier. Palestinernes flukt i 1948 var mindre brutal enn mange andre flyktningtragedier. Når norske medier, politikere og teologer gir dem mer oppmerksomhet enn alle de andre til sammen, er det egnet til å piske opp jødehat på helt feil grunnlag. Det er ikke verre at jøder bor i hus arabere eide i Israel enn at arabere bor i hus jøder eide i arabiske land, eller at russere bor i hus finner eide.

Jødene kan betale en hvilken som helst erstatning til de arabere som ble rammet av at Israel ble til. Betingelsen er at jødiske flyktninger og drepte, fra Europa, arabiskeland, Iranogandresteder, får erstatning etter de samme satsene. Israel ville tjene stort på et rettfærdig erstatningsoppgjør.

Palestinernes situasjon

På FNs levekårsindeks (HDI) for 2010 ligger Norge på toppen, Israel på 15. plass, Finland på 16., Danmark på 19. plass. Israel mestret finanskrisen bedre enn de fleste andre land.

På HDI for 2009 lå de palestinske områdene (PA) på plass 110 av 182 land, blant landene med middels HDI. Men det har vært en sterk økonomisk vekst både på Vestbredden og i Gaza siden den gangen, så de ligger nok i dag enda høyere. [PA og flere andre områder var ikke med på 2010-listen.] Ifølge norske medier skulle man tro at palestinerne lå på sisteplass på listen.

I 2010 rangerte Forbes-magasinet 155 land etter "happiness" (lykke), bygd på omfattende meningsmålinger om hvordan folk i det enkelte land selv opplever sin situasjon. Her lå israelerne på delt 8. plass sammen med Canada, Australia og Sveits! Palestinerne lå på plass nr. 96 – det er slik de selv opplever det når de ikke krisemaksimerer. Tyrkia lå på plass 103, Egypt og Syria på delt 115.-plass, for å sammenligne med noen.

Kanskje det kunne være på sin plass for norske kristne å konsentrere seg mer om trosfeller som ifølge Åpne Dørers forfølgelsesliste og annet materiale har det virkelig ille?

Israel tåler sammenligning

Israel er ikke himmelen. Det finnes mye i landet som med rette kan kritiseres. Men Israel tåler sammenligning med naboene på nesten alle felter, og med Europa og andre vestlige land i det meste. For eksempel er Israels krigføring (i Gaza og ellers) mindre brutal enn USAs og andre vestlige lands krig i Irak og Afghanistan. På det siterer vi blant annet to britiske oberster (en av dem var britenes øverstkommanderende i Afghanistan i 2003) og en norsk forsker (Cecilie Hellestveit ved Universitetet i Oslo). Israel virker bare mer brutal fordi mediedekningen er så forskjellig.

Med Israel for fred (MIFF) arbeider for å formidle israelernes syn på deres situasjon. Deres argumenter kommer lite fram ellers, så vi håper å medvirke til mer balanse. Vi takker for at du har tatt deg tid til å lese dette brevet, og håper du vil lese mer på www.miff.no.

